

Ens va deixar massa d'hora
-xica i bona com el mill-
brava i sincera tothora,
de la justícia a la vora,
de la independència, espill.
T'enyoro molt, guerrillera,
per a molts far i bandera,
ja ens veurem, Mònica Hill.

Se'n va a mitja temporada,
sembla que ens ha abandonat.
No és veritat, la seva estada
ha estat tothora d'alçada
i la cambra ha prestigiàt.
Va entrar els comuns a la sala,
d'arguments sempre ha fet gala
el gran Ramon Arnabat.

Ens va deixar per ser mare,
que les coses són com són.
Regidora d'aigua clara,
sempre donava la cara
per defensar el seu món.
Sigues feliç amb ta filla,
per molts anys amb la pubilla,
salut, Maria Ramon!

Gran mestre i economista
-l'Antoni Peiret Servent-
interventor amb molta vista,
mañico i primer a la llista
en tot el que va anar fent.
34 anys amb nosaltres
-ens va estimar més que a d'altres-
i ens deixà fer al cent per cent.

De Nadal a Sant Esteve,
17 mesets va brillar
la interventora sens treva
-perquè és de molt bona lleva-
i molt ens va captivar.
La Lídia Ruiz -entre altres-
ens va estimar a nosaltres:
l'últim dia va plorar.

Ens és l'àngel de la guarda,
l'interventor actual:
en García gens no tarda
a salvar-nos (sens basarda)
de fer mai res il·legal.
Ciudadà, tingues paciència,
que el José María és ciència
i tot ho arregla... al final.

No garla gaire el jurista,
però em sembla un home com cal.
A voltes un xic papista,
però mai, mai, no perd de vista
combatre qualsevol mal.
Si ens convé acta al plenari
ens hi fa de secretari.
Gràcies mil, Francesc Giralt.

Discret i gran secretari
ens és l'Eduard Marcó.
Pulcre i excel·lent notari,
ens organitza el plenari
i escriu actes amb raó.
Dona fe de la a A la zeta
de la immensa xerrameca
que expressem des de l'escó.

Ja ha plegat l'altre Rafecas,
el síndic, el meu bessó,
de saber, me n'ha dat teques,
m'ha ensenyat de tot a cleques,
és gran, bo, i m'ha fet millor.
T'estimo molt, Jaume, mestre,
imitar-te m'ha fet destre,
voldria entonar el teu do.

Gallet, l'Eladio García,
espanyolista abrandat,
que a Vilafranca oficia
l'oposició que aprecia,
constructiva i amb calat.
I tant si plou com si neva,
a Daltmar o a casa meva
servarem nostra amistat.

Obres dient des d'on xerres
-de Vilafranca en Comú-
Romagosa -molt d'esquerres-
dolça Montse molt t'aferres
a defensar el que és molt dur
des de l'oposició fosca.
Garles molt però no ets gens tosca.
La casa ha fet sort amb tu.

Tranquil i eixut el novici
d'aquest orde -com hi ha món-
parla poc però sense vici
i afirma amb bon ofici
que les coses són com són.
Va per feina el nou cupaire
-sense fer-se notar gaire-
el barbut Txus Magallon.

Bon xicot, el Noel Viñas
-malgrat sigui de la CUP-
al govern sempre ens fot pinyes
i escoltant-lo te l'enginyes
per entendre el seu xup-xup.
Fa oposició amb bon criteri,
el que diu té molt senderi
i fa millor el seu grup.

El seu és el color lila,
treballa per la igualtat,
fa solidària la vila,
coopera amb una fila
on tothom hi és ben tractat.
És feminista amb distància,
educadora amb constància,
la Montse Arroyo és bondat.

El xic Miquel Medialdea
té pels joves una Nau,
governa els grans amb idea
i així a tothom recrea
amb felicitat i en pau.
El Manel i la Celina
li van ensenyar amb estima
que servir el poble és un grau.

El mestre Ramon Zaballa
és gran però jove d'esperit.
No s'adorm mai a la palla,
sentencia i tothom calla
però es fa seu tot el que ha dit.
Fa psicopedagogia
sigui de nit o de dia,
crea escola, és ben parit.

Regidora veterana
i llicenciada en dret,
la seva lluita no és vana
-va ser una síndica sana-
i penca amb calor i amb fred.
Coneix molt a fons la casa,
ho sap tot, és una espasa.
Lourdes Sánchez, un cor net.

Francisco Romero, col·lega,
no et vaig votar, ho saps bé.
No soc traïdor ni vull brega
ja que el cor junts ens batega
fent per vila el que hem de fer.
Per ser amics hem fet via
per la més maca autovia.
Per sempre t'estimaré.

Ben cert que no parla gaire
la tal Maria Sardà.
Als seus companys dona aire
però sempre és viu el seu caire
quan es disposa a parlar.
I a mi m'és model i exemple
de discreció i de templa:
xerrar poc i dir-ho clar.

Se me'n va anar la Gemma,
tinc la Montse al meu costat,
m'hi entenc bé compartint tema,
bona noia i sempre rema
per enfortir l'amistat.
Espinosa, m'ets veïna,
i et veig com una nina:
maca, la teva bondat.

Quan parla no dona treva,
el Salvador Campamà.
No ets de la corda seva,
doncs tota la culpa és teva
si no ets del seu tarannà.
Però és honest el que defensa,
sempre argumenta el que pensa,
és sincer i parla clar.

Entre formatges i Esquerra
hi trobem la Gemma Urgell.
Sempre al ple planteja guerra
però mai mai no gasta nyerra,
car defensa el que li és bell.
D'arguments mai no n'hi falten
-no t'agraden o t'encanten-
si bades et fa la pell...

Bon amic, millor persona,
Pere Sàbat, bon xicot.
Aquí al ple, quan enraona
no és mai breu la seva estona,
és intens son predicot.
Crec que és un bon cap de llista,
és honrat i optimista,
sempre veu mig ple el got.

Esports, Salut i Consum
porta molt bé ma veïna.
Neda i dansa per costum,
gimnasta, actriu i, en resum,
m'ha estat quatre anys la nina.
L'Anna Doblas, un talent
aquí al nostre ajuntament,
on tot sempre ho endevina.

Repeteix molt “una mica”
i “una mica”, el pur Monfort.
Però el Manel sap el que explica
i amb excel·lència aplica
les màximes del seu nord.
Amb arguments sempre xerra
i tant per mar com per terra
segur que ens durà a bon port.

Has portat molt bé Turisme
i ensems la Fira del Gall.
Incapaç de crear un cisma,
treballes molt pel civisme
i ets fornera a l'Espirall.
La Dolors Rius és pencaire,
m'agrada la seva flaire
però se'n va, clou el seu ball.

Aureli, et feia alcalde,
que en això no hi ha color.
Ho saps tot i ets qui més malda
-faci fred o faci calda-
per fer la casa millor.
Vilafranca et necessita,
segueix fidel a la cita,
algun dia amb el bastó.

En Educació ets mestra
-com en relació exterior-
en música ets molt destra,
en llengües ets la burgmestra,
Xell Montserrat, ets acció.
De cors bona directora,
amb tu la banca millora
i aquí fas bona gestió.

Sort, Pere, en la nova vida,
primer alcalde convergent.
M'has estat el batlle a mida,
no acceptes mai fre ni brida,
i t'estima molta gent.
Compta amb ma amistat eterna,
sense cap variant alterna:
a favor, o contra el vent.

Ja s'acaben les estrofes
que un poeta aficionat
ha fet sense ànim de mofes
ni esperant guanyar garrofes.
Em sentiré ben pagat
si demà, passi el que passi,
si demà, faci el que faci,
servo la vostra amistat.

Per molts anys tan bones gestes,
per molts anys un bon sidral,
per mols anys molts més projectes,
per molts anys bons i nous reptes,
per molts anys l'ambient que ens cal.
Que no ens venci mai l'abúlia,
car junts tenim força hercúlia.
Discussim, però no ens fem mal.